

Ømann (SF):

Jeg så til min glæde — ikke fordi jeg bifalder tanken, jeg er imod den — at fremskridtspartiet i næste uge fremsætter et forslag om at nedsætte en parlamentarisk kommission til undersøgelse af indkomstskatten. Det er en langvarig affære. Det er store forhold, der skal undersøges, naturligvis, og derfor havde jeg troet, at vi kunne blive fri for disse løsagtige forslag, indtil kommissionen har afgivet betænkning. Dette forslag er jo meget indgribende — andre ordførere har været inde på forholdet over for kommunerne. Et forslag om at forhøje bundgrænsen i et sådant omfang kan ikke foretages på det foreliggende skattesystems grundlag, og derfor er forslaget løsagtigt. Men vi vil naturligvis alle sammen overveje — og jeg har selv stillet forslag om det — at forhøje denne bundgrænse betydeligt, fordi det betyder store administrative forenklinger. Dér er vi for så vidt enige, men det er hundredyr at gøre det, og derfor er det ganske afgørende for byrdefordelingen i henhold til det skattesystem, der kommer ud af det, hvordan man gør det.

Når man så ser anvisningerne her på, hvordan der skal skabes dækning for alt, hvad dette koster, ja, så skal der spares — vi har set fremskridtspartiets realistiske spareplaner tidligere — så skal der ske forenklinger af lovgivningen, således at administrationen bliver billigere, ja, det er vi da alle sammen enige om, men det er jo småpenge i denne sammenhæng, hvad der kan komme ind ad den vej. Men så kommer det: så skal vi angribe universiteternes budgetter, kulturbudgetterne og selvfølgelig som altid de statsansattes lønninger. Hvis ikke man anviser anden dækning, kommer man ikke igennem. Nu har jeg ikke et så vidtgående forslag som det, hr. Glistrup har fremsat, for det betyder, at også samgifte skal beholde et bundfradrag på 42.000 kr., som skal udnyttes af begge ægtefæller. Mit forslag indebærer, at man pr. person har et fradrag på 20.000 kr., og at det kun udnyttes i det omfang, der er skattepligtige indtægter. Alligevel er det dyrt, men vi anviser dog en anden og mere realistisk dækning, nemlig de arbejdsfrie indtægter, konjunkturstigningerne på fast ejendom, angreb på skattesnyderiet, en obligationsregistrering og en reform af hele fradragssvæsenet.

Kun i forbindelse med en anden almindelige omlægning af indkomstskatten kan man finansiere en sådan forhøjelse af bundfradraget. Derfor kan jeg aldeles ikke stemme for dette forslag, og jeg må fastholde min betegnelse af det som løsagtigt.

Arne Bjerregaard (KrF):

Det er nok en gammel kending, vi her møder: der står 21.000 kr. i stedet for 19.000 kr., så vidt jeg husker det sidste forslag.

Ingen i dette land vil vel være imod at få en lettelse af de direkte skatter, og vi har da også prøvet politisk i de sidste år at fremskaffe en lettelse af de direkte skatter. Om det er ønskværdigt at give denne skattelettelse over en forhøjelse af bundgrænsen, tvivler jeg i alt fald særdeles stærkt på, når vi samtidig skal beholde de gamle procentgrænser, altså den progressive beskatning, idet det jo bevirker, at i det øjeblik man hæver bundgrænsen, skærper man progressionen; det vil det uvægerlig gøre. Endvidere vil det da øge uligheden i beskatningen af husstandsindkomster mellem de husstandsindkomster, som er frembragt af den ene, og de husstandsindkomster, som er frembragt af dem begge.

Hvis vi tager et ganske almindeligt eksempel med 60.000 kr., hvor begge ægtefæller har 60.000 kr. i indkomst, og vi forestiller os en anden familie, som vil have den samme indkomst og altså skal have de 120.000 kr. for én ægtefælle, så var det sådan efter den tidligere lovgivning, at der ville være en forskelsbehandling på 22 pct., efter fremskridtspartiets forslag ville der blive en forskelsbehandling på 28 pct., altså så meget mere må den husstand, hvor den ene part frembringer hele indkomsten, betale i forhold til den, hvor de begge frembringer indkomsten. En sådan politik kan vi fra kristeligt folkeparti ikke være med til at føre igennem.

Hvis hr. Glistrup i stedet for ville have været med til at fremføre de tanker, som han selv har fremført over for erhvervsdrivende, ved at sige: vi deler dem op i to portioner, fordi de nok må være med til på en eller anden måde begge to at fremskaffe indkomsten, altså det, vi kalder splittingsystemet, og dermed være med til at bruge en skattelettelse, så ville hr. Glistrup sammen med os have været med til at frembringe